

אינה מרצה להחיל בו פסול פיגול אלא אם כן אין בו שום פסול אחר נפסול פיגול המחייב כרת אינו חל אלא לאחר הקרבת ה"מתיר" [1].

כיצד קרב המתיר כמצותו? קמין בשתיקה שלא חישוב מחשבת פסול בזמן הקמיצה, ונתן בכלי והוליד והקטיר — כל אלו על במחשבת חוץ לזמנו, או שקמין במחשבת חוץ לזמנו ונתן בכלי והוליד והקטיר בשתיקה, או שקמין ונתן בכלי והוליד והקטיר — כל אלו במחשבת חוץ לזמנו, זהו שקרב המתיר כמצותו, שלא היה שום פסול אחר מלבד מחשבת "חוץ לזמנו".

כיצד לא קרב המתיר כמצותו? קמין במחשבת חוץ למקומו, ונתן בכלי והוליד והקטיר במחשבת חוץ לזמנו, או שקמין במחשבת חוץ לזמנו ונתן בכלי והוליד והקטיר חוץ למקומו, או שקמין בכלי והוליד והקטיר חוץ למקומו דהיינו שעשה אחת מאלו במחשבת חוץ למקומו ויתר הג' עבודות במחשבת חוץ לזמנו, זהו שלא קרב המתיר כמצותו שהרי מלבד מחשבת פיגול של "חוץ לזמנו", חישוב עוד מחשבת פסול אחרת של חוץ למקומו.

הולכת דם הזבח, או המקטיר כנגד זריקת דם הזבח, וחישוב באחת מאלו העבודות לאכול דבר שדרכו לאכול כגון שיריים המיועדים לאכילה ו— או להקטיר דבר שדרכו להקטיר כגון קומץ, אם חישוב לעשות זאת חוץ למקומו, פסול ואין בו כרת, אבל חוץ לזמנו, פיגול וחיובין עליו כרת. אבל, אם חישוב מחשבת הקטרה על שיריים המיועדים לאכילת אדם, או שחישוב מחשבת אכילת אדם על קומץ ולבונה העומדים להקטרה לא פיגול, משום שבטלה דעתו אצל כל אדם. (2)

ובלבד, פסול זה של פיגול הבא מחמת מחשבת "חוץ לזמנו" ושחיבים עליו כרת אינו חל אלא בתנאי שיקריב המתיר דהיינו הקומץ והלבונה — כמצותו כאילו היתה זו מנחה כשרה, שלא יהיה בו שום פסול אחר חוץ מהפיגול, אבל אם בעת הקרבת המתיר של המנחה היה בה עוד פסול אחר, לא חל בה פסול פיגול, ואין חייבים כרת על אכילתו. ולמדנו זאת ממה שנאמר בפיגול "לא ירצה" ונאמר בזבח כשר "ירצה לקרבן אשה לה" ודרשו, כהרצאת קרבן כשר כך הרצאת פיגול, וכשם שה"מתיר" של זבח כשר אינו מרצה עליו אלא אם כן אין בו שום פסול, כך הקרבת ה"מתיר" של פיגול

מאחר ואין הקטרה פחות מכזית.

2. כן פירש רש"י. ובכתבי הגר"ז תמה על דבריו, מה ענין זה לבטלה דעתו אצל כל אדם, הלא זוהי הלכה בהלכות פיגול שצריך מחשבת הקטרה על דבר שדרכו להקטיר, ומחשבת אכילה על דבר שדרכו לאכול!?

בלבונה כן, אלא כוונת רש"י היא, שהאמור במשנה "או כזית" לגבי קומץ בא לחדש שאע"פ שאין קומץ פחות משני זיתים מכל מקום אם חישוב להקטיר כזית אחד ממנו פיגול. ולזה כתב רש"י שלגבי לבונה לא הוצרכה המשנה לחדש זאת, שהרי לדעת רבנן די ללבונה בקורט אחד. ו כן לא הוצרכה המשנה לחדש עצם דין זה ש"צריך" מחשבה על כזית, שהרי הוא פשוט